

Galleri Remi

Östersund

Elisabeth Athle

Utställningen pågår 26 september–14 oktober 2020.

Bakom persiennen flödar ljuset

Elisabeth Athle på Galleri Remi

För många flyter livet på som en stilla ström, eller som min barndomsvän brukar säga: "det rullar på som vanligt", men för några av oss kommer plötsligt en dag, då allt ställs på ända och ingenting blir sig mera likt. Så var det för Elisabeth Athle, som är aktuell med en ny utställning på Galleri Remi, där hennes oljemålningar visas.

"Den bara rann av mig, lusten att skapa", säger Elisabeth Athle, när hon beskriver hur det blev efter att hennes pappa helt oväntat gick bort 2016 under jobbiga omständigheter.

"All energi försvann och jag rörde inte en pensel under en lång period", fortsätter hon. Men när östersundsgalleristen Gun Brännström kontaktade Elisabeth Athle 2018, såddes ett litet frö inom henne. Det tog ett tag innan hon kom igång med konsten igen, men när den väl fick fart var det som om en fördämning brast.

"Allt ville ut på en och samma gång", förklarar Elisabeth Athle. "När coronan dessutom dök upp, fick jag ännu mer tid för skapandet". För henne innebar pandemin ett välbehövligt andrum, när alla måsten och rutiner försattes i viloläge. Hon nämner även att hon tidigare varit orolig för att göra fel, att vara för spretig eller vara för mycket, men insikten att hon inte längre hade någonting att förlora gjorde henne mindre rädd.

Tvärtemot vad man skulle kunna förvänta sig, är det inte mörkret som dominerar måleriet, utan ljus och luft sätter tonen i utställningen. Det är som om Elisabeth Athle dragit upp persiennen och öppnat fönstret efter en lång, lång vinter, både mentalt och konstnärligt.

Elisabeth Athle målar flödigt, färgrikt och luftigt på duk, masonit, spånskiva och metall. Den vattenbaserade oljefärgen gör det möjligt att måla med rinnande färg och man kan vid första anblick tro att vissa partier är utförda i akvarell. Tunna färgkaskader varvas med handfasta penseldrag och i några skapas textur tack vare avtryck från vardagstextilier, som till exempel en trasmatta. Det är ett egensinnigt sätt att arbeta på, som jag gillar. Bäst fungerar det i *Mot hösten*, där kombinationen av "avtryck" och måleri skapar en förtätad stämning. Ibland skiner underlaget igenom, särskilt i målningarna utförda på grova spånskivor, som hör till de senaste verken. När det är som bäst, finns det något musikaliskt över rytmen som bildas mellan färgskikten, det materiella och tomrummet. Ett fint exempel på det är *Polarna*.

Jag tänker på timing och tid: att måleri handlar om att våga sluta i tid men också att vissa målningar behöver sättas på vänt innan nästa penseldrag. Även som konstnär kan det vara bra att pausa ibland. Det ger distans och utrymme för nya tankebanor. För Elisabeth Athle innebar det långa uppehållet en nystart. Med den kom samtidigt en känsla av nyvunnen frihet, som hon inte tidigare upplevt. Nu bryr hon sig inte längre om vad folk tycker och tänker, hon gör precis som hon känner för. Nästa gång har hon säkert tagit ännu fler steg, närmare sig själv och konsten.

VOLYM

Text och foto: Maria Ahlström

Volym 2020-10-05

Presentation av skribent: Maria Ahlström, Östersund (född 1967, Seoul, Korea), är i grunden kulturvetare, men utbildade sig till inredningsarkitekt vid Konstfack, MFA 2004. Har jobbat som utställningsproducent och utställningsformgivare, men ägnar sig numera mest åt text, bild och film. Styrelsemedlem i KC Nord sedan 2020.